

In deze rubriek gaat COLLECT op zoek naar de mens achter de professional. Elke maand voelen we een kunstpersoonlijkheid aan de tand over meer intieme thema's als lievelingskost of favoriet tijdverdrijf. Deze maand gingen we op bezoek bij jong geweld Felix Frachon (°1988, Parijs).

TEKST: ELIEN HAENTJENS FOTO: GUY KOKKEN

Ik heb het geluk een ongelooflijke familie te hebben, die ondertussen ook enkele kunstenaars telt waarmee ik samenwerk.

Langs moederskant behoor ik tot de vierde generatie van kunstenaars en architecten die in Tunesië, Italië en Frankrijk hebben geleefd en die gewerkt hebben met onder meer de Delaunays, De Staël, Manessier en Bissière. Langs vaderskant zijn het allemaal industriëlen, ondernemers en diplomaten. Mijn ouders hebben mij het belang van dialoog bijgebracht, door me naar vele landen mee te nemen en me er de musea, galerieën, kunstenaarsstudio's, lokale keukens en dito muziek te leren ontdekken." Tijdens zijn studies reisde Fransman Felix Frachon elke zomer naar een ander land om er vakantiejobs te doen. "Dat heeft me als mens enorm gevoed. Ik vind het boeiend om culturen te ontdekken die niet de onze zijn. Kunst is daarbij een uitstekende manier om de dialoog op te starten. Daarom heb ik besloten om die diversiteit centraal te stellen in de galerij. In vier seizoenen verkennen we de hele wereld. Zo werken we de eerste twee jaar rond Afrika, om in de jaren erop verder te gaan met Zuid-Amerika en het Midden-Oosten", vertelt Frachon.

"Ik hou zelf enorm van reizen. Dat ik dankzij mijn job regelmatig de wereld kan intrekken, is dus mooi meegenomen. Zo maak ik er bijvoorbeeld een punt van om alle kunstenaars twee keer per jaar te bezoeken in hun atelier, zodat ik op de hoogte blijf van hun werk. Bovendien hecht ik veel belang aan de menselijke band. Die emotionele band maakt de samenwerking rijker, en zorgt ervoor dat ik hun werk beter begrijp", vertelt Frachon. "Omgekeerd nodig ik alle kunstenaars twee weken tot een maand uit in Brussel. Zo kunnen ze banden smeden met de kunstwereld hier. Anderhalf jaar geleden opende Frachon zijn galerij in de Sint-Jorisstraat in Elsene, recht tegenover Xavier Hufkens. "Ik koos bewust voor een ruimte met een glazen vitrine, zodat voorbijgangers ook 's nachts een groot deel van de expo kunnen zien. Ik wil dat de ruimte toegankelijk is voor iedereen. Ik wil kunst uit andere culturen tonen, en van

kunstenaars die hier nog niet of weinig bekend zijn, zodat het grote publiek ze kan ontdekken. Ik hoop dat de bezoekers emotioneel raken door wat ze bij mij zien. Dat de kunst hen raakt, omdat ze herinneringen oproept. Als kind kwam ik wel vaker in galerijen. Niet om te kopen, maar om kunst te zien, te leren kennen en soms zelfs aan te raken. Daarom wil ik de ruimte zo toegankelijk mogelijk maken, in alle betekenissen van het woord. Ik wil mensen stimuleren om nieuwsgierig te zijn, om vragen te stellen en na te denken. Het is belangrijk om gevoelig in het leven te staan."

Met de opening van zijn tweede ruimte wil Frachon het publieksbereik nog vergroten. "De programmatie is ten dele gelieerd aan de galerij, maar gaat veel breder. Zo wil ik er lezingen organiseren van filosofen of auteurs, een bibliotheek aanleggen voor bezoekers maar ook films spelen of kooksessies houden. Want koken en lekker eten is een van mijn andere passies", vertelt Frachon. "Ook in de keuken hou ik van eclecticisme, zowel voor restaurants als wanneer ik zelf in de keuken sta. Zo is het Japanse restaurant Kamo in Elsene een van mijn absolute favorieten, maar hou ik ook enorm van de typisch Belgische keuken bij Bugatti. Ze serveren er konijn met saus op basis van kriek dat verrukkelijk is. Ik vind dat de Belgische keuken trouwens meer waardering verdient. Dat je al die verschillende culturen en hun culinaire tradities in Brussel kan vinden, maakt de stad voor mij kosmopolitisch en erg boeiend. Bovendien hou ik van de zachtheid van het leven hier. Mensen nemen nog de tijd om met elkaar te praten."

Geniaal gek
Stilzitten is duidelijk niet aan Felix Frachon besteed. Hij schakelt enthousiast over van het ene onderwerp naar het andere. Die brede interesse vertaalt zich in het eclecticisme in de galerij. "Ik wil me voor mijn programmatie niet baseren op artistieke stijl of op medium. Ik wil ultra-hedendaags zijn. Dus heb ik het programma van mijn galerie opgebouwd als een verhaal, waarin

de exposities als hoofdstukken zijn van een boek - mijn programma - in vier delen, die elk gewijd zijn aan een ander continent. Al mijn kunstenaars werken met verschillende

"Ik wil vragen oproepen"

Felix Frachon

thematieken, materialen en media. Ik hou van die variatie. Elke show is een nieuwe verrassing. Bezoekers weten nooit wat ze hier kunnen verwachten. Tegelijk past elke expo zeer nauwgezet in het grotere verhaal van het seizoen. Een andere rode draad is de kwaliteit van de kunstenaars en projecten waar ik voor sta. Die verantwoordelijkheid neem ik erg serieus. Ten opzichte van de verzamelaars, maar ook ten opzichte van de kunstenaars die hun kindje aan mij toevertrouwen”, vertelt Frachon. “Ook in mijn interieur vind je dat eclecticisme terug: ik

combineer een stoel uit het Indiase Rajasthan met een Frans vintagedesign-exemplaar uit de jaren vijftig, en een fossiel met hedendaagse kunst. Samen weerspiegelen ze de diversiteit van het leven.” Wanneer Frachon het heeft over de reden waarom hij in de kunstwereld is beland, slaat hij plots een meer serieuze toon aan. “Ik heb verschillende dingen gestudeerd. Telkens was het uitgangspunt de relatie tussen de omgeving, de mens en diens vreugde. Kunst – in de brede zin van het woord – leent zich daar uitstekend toe. Zelfs al kan men zich al eens

ontredderd voelen wanneer men geconfronteerd wordt met hedendaagse kunst, toch geloof ik dat men dankzij kunst de wereld beter kan begrijpen en waarderen. Dat is dan ook de reden waarom ik al mijn tijd en energie steek in het toegankelijk maken van kunst. En ik hou ervan mensen te verrassen. Zo zullen we vanaf Kerstmis om de drie maanden een kunstenaar een minipodium van nog geen 50 kubieke centimeter geven. Het wordt iets totaal gek, maar geniaal tegelijk. Het zal de kleinste galerij ter wereld zijn”, lacht Frachon.

